

ΑΠΟ ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

«ἀπ' ἄρτι ὄψεσθε τὸν οὐρανὸν ἀνεωγῶτα, καὶ τοὺς

8 Μαρτίου ἄγγελους τοῦ Θεοῦ ἀναβαίνοντας καὶ καταβαίνοντας ἐπὶ Ἰωάν.
2009 τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου» α' 44-52

Ἱ. Μ. Διονυσίου Ἁγίου Ὁρους.

Ο ΟΥΡΑΝΟΣ ΣΤΗ ΓΗ

πρώτη Κυριακή τῶν Νη-
στειῶν ὀνομάζεται Κυρια-
κή τῆς Ὁρθοδοξίας. Ὀνο-
μάζεται ἔτσι, διότι τῆ μέρα
αὐτή ἡ ἅγια μας Ὁρθόδο-
ξη Ἐκκλησία ἐορτάζει τῆ
διαχρονική νίκη της ἐνα-
ντι ὄλων τῶν αἱρέσεων, κα-
θώς καὶ ὄλων ἐκείνων πού τήν
καταδίδωξαν. Κανείς ποτέ μέ κα-
νέναν τρόπο δέν μπόρεσε κι οὔτε θά
μπορέσει νά καταλύσει τήν Ἐκκλη-

σία. Γιατί ἡ Ἐκκλησία δέν εἶναι γήινο κατα-
σκεύασμα. Ἡ Ἐκκλησία εἶναι ἀπό τόν οὐρανό,
εἶναι οὐρανός ἡ Ἐκκλησία, ἡ Βασιλεία τῶν
Οὐρανῶν πάνω στή γῆ. Αὐτό μᾶς λέει καί ἡ

εὐαγγελική περικοπή τῆς Κυριακῆς αὐτῆς...

Ἦταν τότε πού ὁ Κύριος Ἰησοῦς στήν ἀρχή
τῆς δημόσιας δράσεώς Του συνάντησε τό Φί-
λιππο ἀπό τῆ Βηθσαϊδά – τήν πόλη τοῦ
Ἀνδρέα καί τοῦ Πέτρου – καί τόν κάλεσε νά
Τόν ἀκολουθήσει. Ἐκεῖνος, γοητευμένος ἀπό
τήν ἅγια Του μορφή, προτοῦ ἀκόμα γίνει μα-
θητής Του, ἔτρεξε στό φίλο του τόν Ναθα-
ναήλ γιά νά ἀναγγεῖλει καί σ' ἐκεῖνον τῆ με-
γάλη του χαρά: «Βρήκαμε αὐτόν γιά τόν
ὁποῖο ἔγραψε ὁ Μωυσῆς καί μίλησαν οἱ
προφῆτες, τόν Ἰησοῦ, τό γιού τοῦ Ἰωσήφ ἀπό
τῆ Ναζαρέτ», τοῦ εἶπε θριαμβικά. Καί στήν
ἐπιφύλαξη τοῦ Ναθαναήλ πῶς ἦταν δυνατόν
νά προέρχεται ὁ Μεσσίας ἀπό τῆ Ναζαρέτ,

του ἀπάντησε ἀφοπλιστικά: «Ἐλα νά δεῖς». Καί πήρε νά τόν ὀδηγεῖ πρὸς τόν Χριστό.

Ἐν τῷ μεταξύ εἶδε ὁ Κύριος τὸ Ναθαναήλ πού ἐρχόταν καί εἶπε γι' αὐτόν ἀποκαλυπτικά:

— Νά ἓνας γνήσιος Ἰσραηλίτης, πού μέσα του δέν ὑπάρχει δόλος καί ὑποκρισία.

— Ἀπὸ πού μέ ξέρεις, Τόν ρωτᾷ ὁ Ναθαναήλ.

— Προτοῦ νά σέ φωνάξει ὁ Φίλιππος, τοῦ ἀπαντᾷ ὁ Κύριος, ὅταν βρισκόσουν κάτω ἀπ' τή συκιά χωρὶς νά σέ βλέπει κανεὶς καί προσευχόσουν, ἐγὼ μέ τὸ θεϊκὸ μάτι μου σέ εἶδα.

— Διδάσκαλε, ξέσπασε ὁ Ναθαναήλ γεμάτος ἐκπλήξη, ἐσύ εἶσαι ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ἐσύ εἶσαι ὁ βασιλιάς τοῦ Ἰσραήλ.

Καί τότε ἄκουσε αὐτὰ τὰ βαρυσήμαντα λόγια ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ:

— Ἐπειδὴ σοῦ εἶπα ὅτι σέ εἶδα κάτω ἀπ' τή συκιά πιστεύεις; Πολύ σπουδαιότερα θά δεῖς.

Καί ἀμέσως πρόσθεσε:

— Σᾶς διαβεβαιῶν ὅτι ἀπὸ τώρα καί στὸ ἐξῆς θά βλέπετε τὸν οὐρανὸ ἀνοιχτὸ καί τοὺς ἀγγέλους τοῦ Θεοῦ νά ἀνεβαίνουν καί νά κατεβαίνουν στὸν υἱὸ τοῦ ἀνθρώπου.

Γιὰ νά καταλάβουμε πῶς τὰ λόγια αὐτὰ τοῦ Κυρίου ἀναφέρονται στὴν Ἐκκλησία Του, πρέπει νά θυμηθοῦμε τὸ ὄραμα πού εἶχε δεῖ παλαιὰ ὁ Ἰακώβ, ὁ ἄλλος ἐκεῖνος ἀγαθὸς Ἰσραηλίτης. Εἶχε δεῖ δηλαδὴ στὸν ὕπνο του μιὰ τεράστια κλίμακα, σκάλα, πού ἡ βάση

ἦταν στὴ γῆ καί ἡ κορυφή της στὸν οὐρανὸ. Καί σ' αὐτὴ τὴν κλίμακα ἀνεβοκατέβαιναν ἀναριθμητοὶ ἄγγελοι, ἐνῶ ὁ ἴδιος ὁ Κύριος στεκόταν στὴν κορυφή της καί ἀπὸ ἐκεῖ ἔδινε τίς μεγάλες ὑποσχέσεις καί τίς εὐλογίες Του. Ὅταν λοιπὸν ξύπνησε ὁ Ἰακώβ καί ἐνόησε τὸ ὄραμα, ἔντρομος εἶπε ὅτι ὁ τόπος ἐκεῖνος ἦταν

φοβερὸς· ἦταν ὁ «οἶκος τοῦ Θεοῦ καί ἡ πύλη τοῦ οὐρανοῦ» (Γεν. κη' 17).

Σαφῶς λοιπὸν τὰ λόγια αὐτὰ τοῦ Κυρίου ἀναφέρονται στὸν «οἶκο τοῦ Θεοῦ», δηλαδὴ στὴν Ἐκκλησία. Καί τὸ βαθύτερο νόημά τους εἶναι ὅτι ἡ Ἐκκλησία ἀποτελεῖ τὸ χῶρο ἐκεῖνο ἀπὸ τὸν ὁποῖο ὁ πιστὸς

ἀνάγεται στὸν οὐρανὸ. Ὅταν δηλαδὴ εἴμαστε στὸν οἶκο τοῦ Θεοῦ, οὐσιαστικά βρισκόμαστε στὸν οὐρανὸ. Τὸν οὐρανὸ πού φωτίζεται ἀπὸ τὸ ἀνέσπερο φῶς τῆς τρισηλίου Θεότητος. Μέσα στὴν Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία ὁ ἀνθρώπος ἀπὸ γήινος καί χοϊκὸς γίνεται οὐράνιος καί ὑπερκόσμιος. Διότι στὴν Ἐκκλησία καί μάλιστα τὴν ὥρα τῆς Θείας Λειτουργίας ἐνώνεται ὁ οὐρανὸς μέ τὴ γῆ, οἱ ἄγγελοι μέ τοὺς ἀνθρώπους, κι ὅλοι μαζί προσκυνοῦν καί δοξάζουν καί ἀνυμνοῦν καί λατρεύουν τὸν ἅγιο Θεό.

Μὴν τὸ ξεχνᾶς ποτέ αὐτό: Ὅσοι βρίσκονται μέσα στὴν Ἐκκλησία, ἔχουν βρεθεῖ στὴν κλίμακα ἐκεῖνη πού θά τοὺς ἀνεβάσει στὸν οὐρανὸ. Ἐκεῖ νά ζοῦν μαζί μέ τοὺς ἀγγέλους, τοὺς ἁγίους, τὴν Ὑπεραγία Θεοτόκο καί τὸν ἥλιο τῆς δόξης, τὸν Χριστό!

«Κανεὶς ποτέ μέ κανέναν τρόπο δέν μπόρεσε κι οὔτε θά μπορέσει νά καταλύσει τὴν Ἐκκλησία.

Γιατί ἡ Ἐκκλησία

δέν εἶναι γήινο κατασκεῦασμα.

Ἡ Ἐκκλησία εἶναι ἀπὸ τὸν οὐρανὸ,

εἶναι οὐρανὸς ἡ Ἐκκλησία,

ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν

πάνω στὴ γῆ».

